

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 1. lib. Exodi, in quo describitur Israëlitarum post mortem Joseph auctus numerus, Tyrannis regia in eos exercita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

FASCICULUS XIII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. I. lib. Exodi, in quo describitur Israëlitarum post mortem
Joseph auctus numerus, Tyrannis regia in eos exercita.

Considera:

QUOD quamdiu in Ægypto vixerit Joseph, filii Israël N. 78.
non creverint, creverint autem illò mortuò; ita
quamdiu vivat in homine proprius amor, tam-
diu anima maneat sterilis, nullos meritorum fructus parturiens; illò
autem extinctò nascatur talium ingens copia. Confirmat hoc Si-
mon de Cass. lib. 8. cap. 21. asserens: *Quamdiu amor proprius regnat, ab-
stinencias & vigiliis execramus, fugimus labores, præter illos, qui vergunt in pro-
prium bonum. Obedientia sit oculata, & quisque sibi sessor & equus, Judex &
advocatus est &c.* Viderat olim Joannes Apocal. 13. de mari ascen-
dentem bestiam, septem capitibus armatam. Hæc teste Bernardinò
senens. tom. 1. serm. 5. Similis est amori proprio: is enim ascendit
de mari, quia amara refugit: habet septem capita, quia septem pec-
cata capitalia ex eo pullulant; unde enim superbia, avaritiâ, Luxu-
ria &c. nisi ex amore proprio suam trahunt originem? extingue
amorem proprium, Herculem erga Hydram egisti, amputandò ei
omnia capita. Atque sicut corruptio unius est generatio alterius, ita
extinctus his proprii amoris filiabus, orientur contrariæ virtutes, il-
lis directè oppositæ. B. Angela de Fulgino amorem proprium ipsò
magis Dæmone fugiendum esse credidit, utpote audita dicere: quòd
ille mentem humanam omnî gladiò ancipiti penetrabiliùs affligat, &
non coercitus animam millenis calamitatibus invadat. Sicut vul-
pecula mortuam se fingens, ut gallinæ potiatur, canis latratum
imitatur, habenda pro fideli custode pecoris, & non pro hoste:
ita amor proprius affectus tuos tegere consuevit, & speciosam pieta-
tis larvam mentiri. Quare Sponsa cantic. cap. 2. exclamat: *Capite
nobis vulpes parvulas, quæ demoliuntur vineas.* Parvulas vocat, quia etsi
grandiores sint passionés, sub amore proprio latentes; parvulas se
tamen fingunt, ut eò faciliùs sibi accessum præparent ad rapiendas ex
N anima

anima virtutes. Noverat hoc S. Franciscus Sales. & hinc adeò omnem sui commodi rationem neglexit, ut teste ejus vitâ lib. 4. c. 5. diceret: si vel levem aliquam amoris proprii partem in corde suo sciret residuam, illicò eam ferrò flammâque persecuturus esset. O quàm raros reperiri est homines, etiam illorum in numero, qui cæteris exactiùs divinis obtemperant mandatis; raros inquam reperire est, ac penè nullos, qui regium vatem imitati, exclamare ausint, ac contestari: *Quid mihi est in Cælo? aut à te quid volui super terram? - - Deus cordis mei & Deus meus?* intersunt divinis officiis frequentur, magnâ cum devotione suas peragunt preces: at non eò solùm fine, ut soli placeant Deo, sed ut placeant pariter intuentium oculis. Multi ad nutum obediunt imperantium vocibus, non currunt, sed volant, ut exsequantur, quod imperatum est: at quis pedibus alas addit, nisi poenæ timor, confusionis horror, disgratiæ terror? multi Pharisæum imitati, jejuniis & vigiliis macerant corpus: at formant intentionem, quam formaverat Pharisæus: ut videlicet visi ab hominibus, sint ipsis admirationi, sibi laudi. Martia, Romanarum Matronarum Decus, cum præmaturâ morte charissimum perdidisset conjugem, & ipsa juvenis vidua tum formâ tum opibus floreret, à nobilissimis juvenibus ad nuptias invitata, vitili constantiâ eas recusavit, quærentibus reponens: *Quia mea, non me omnes isti quærunt.* Idem pro dolor! Deus, super omnia amandus, jure conqueritur de multis, qui sibi blandiuntur de singulari in eum amore; cum tamen dona Dei potiùs, quàm ipsum quærant Deum, amore proprio excæcati. Talibus meritò objicit Christus verba, jam pridem aliis objecta ejusdem farinae hominibus Joan. 6. *Queritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus, & saturati estis.* O Christiane lector! quære etiam ex te, quòmodò, & quò fine tuis in actionibus, quæ sacris, quæ profanis, & ex objecto indifferentibus quæras, Christum? annon reperis recurvum ad vanam gloriâ, ad corporis comoditates, ad animi oblectamenta affectum? annon instar Giezi, Naaman sequentis, post Christum curris, exclamans, si non ore, saltem corde 4. Reg. 5. *Curram post eum, & accipiam ab eo aliquid.* Annon illum colis instar turbæ illius Lucæ 7. viduam sequentis, eâ tantùm de causa, ut ait Sylv. Quòd aliquid commodi ab ea sperare possent tanquam à divite? ne ergo instar ferri, à rubigine pereuntis, pereas ab amore proprio, quem tuo in sinu foves, illum penitus ejice. Sicut Israëlita,

lita,

litæ, quô durius post mortem Josephi fuerunt habiti à Pharaone, eò magis creverant copiâ hominum, & virium robore: Ità quô magis expellere niteris per mortificationem amorem proprium, eo copiosior eris in virtutibus & actibus bonis.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 2. lib. Exodi, in quo describitur adoptio Moysis, in flumen projecti, fugaque ejus.

Considera: **C**hristianum hominem, ut soli placeat Deo, gerere se N. 79.
debere erga actus virtutum, & opera bona, quæ peragit, qualiter se mater Moysis gessit erga sum neonatum infantem: siquidem illum tamdiu hominum conspectui subduxit, absconditumque retinuit, quandiu valuit. Ut verò tandem coacta est, eum publico exponere flumini, fiscellam omnî meliori modò paravit, ut eò minus damni pateretur à rapacibus undis. Verba S. Scripturæ sunt versu 3. cit. capitis: *Sumpsit fiscellam scirpeam, & linivit eam bitumine ac pice, posuitque intus infantulum.* Haud secus oportet opera bona, quæ nostri partus sunt per gratiam divinam obtenti, tandiu conspectui hominum subtrahere, quamdiu obedientia aut causa gravis non jubet ea pandi. Hâc autem datâ, ut opera in publicum educta defendantur ab aquis vanæ gloriæ & laudis, omnî studiò vigilandum est. Taliter vigilavit S. Petrus Actorum 3. tunc temporis occurrebat ingens populi turba, grande Miraculum ab Apostolo patratum, spectatura: hoc, ut vidit Petrus, contra vanæ laudis procellas fiscellam composuit, hîsce verbis constantem: *Viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostrâ virtute aut potestate secerimus hunc ambulare? Deus Abraham &c.* Quasi diceret: oculos amovete à nostris factis, atque in solum Deum eorundem authorem convertite. Prodigium cernitis, in eo admiramini divinam potentiam, laudate Bonitatem. Regius vates, ut actus suos laude planè dignissimos, laudibus hominum subtraheret, fortissimum eis opposuit scutum Psal. 117. cantans: *Fortitudo & laus mea Dominus.* De S. Dominico Prædicatorum Fundatore, vanæ gloriæ osore maximo, legitur in vita ejus lib. 4. c. 10. quòd postquam sacrâ eloquentiâ copiosissimam animarum messem collegisset, & hinc omnium ora invitus in sui laudem commovisset